

Нсбето, заредено съ взривъ,
ще падне съ тръсъкъ
на площада.

Човѣкътъ, който тамъ
лежи

въвъ локва кръвъ,
е моятъ братъ
и въ стъкленинѣ му очи
омраза и любовъ
горятъ.

Извергътъ,
мерзкиятъ
стрелецъ,
закри следитъ си
завчашъ.
Ти спомняшъ ли си тозъ подлецъ?
Това бѣхъ
азъ.

Но помнишъ ли, едно дете умрѣ
въ Парижъ на барикада.

Едно дете
въвъ бой умрѣ
съсъ кървавата
ретроградностъ.
Въвъ жилитѣ полека-лека
кръвъта изстива,
като щикъ.

Ала една усмивка лека
по устнитѣ се плъзва въ мигъ.
И после устнитѣ синѣятъ
ала въ очитѣ
жаръ гори,